

Hiihtovaellukselle valmistautuminen, osa 1/12

Hiihtovaelluksella pääsee parhaimmillaan rauhalliseen meditatiiviseen tilaan. Erämaan hiljaisuudessa maailman murheet unohtuvat. Kun kerran maistaa vaelluselämää, janoaa sitä aina uudestaan. Tässä sarjassa avataan, miten hiihtovaellukselle valmistaudutaan, ja mitä kaikkea seikkailu vaatii.

Ensimmäinen ja tärkein valinta on, minne suuntaa hiihtovaellukselle ja milloin. Tästä päätöksestä riippuu moni muu tekijä, muun muassa kuinka fyysisesti haastava reissusta tulee tai kuinka vaarallinen se voi olla.

Yksi tavallisimpia syitä soittaa hätänumeroon (mikäli on kuuluvuutta) on se, että vaeltaja on yliarvioinut omat voimansa. Lumessa tämä korostuu, sillä etenemisvauhti ahkion kanssa riippuu

täysin lumen laadusta – pehmeässä lumessa voi kuluttaa helposti koko päivän muutaman kilometrin matkaan. Kovan lumen päällä taas suihkii suhteellisen vaivatta 20 kilometriä päivässä.

Mistä siis tietää, millainen lumitilanne on? Ei sitä tiedäkään varmasti, mutta tiettyjä lainalaisuuksia on. Metsäisessä suojaisassa maastossa lumi on herkemmin pehmeää, ylhäällä avotunturissa tuulen tuiverruksessa taas kovempaa.

Tunturissa olet tosin itsekin suojattomassa paikassa, mikäli lumimyrsky iskee. Hiihtovaelluskohteen täytyy vastata omia taitoja: osaatko toimia myrskyssä avotunturissa?

Talvella myös kylmyys itsessään on jo suuri riskitekijä, jos vastoinkäymisiin ei ole varautunut. Turvallisinta on seurata valmiiksi tehtyjä reittejä, niillä yleensä lumi kantaa ja voi luottaa, että suojaisa autiotupa odottaa reitin varrella.

Tupaverkosto aloittelijan turva

Aloittelijan kannattaa aloittaa tutkimalla Metsähallituksen tupa- ja reittiverkostoa. Helpohko reittisuositus on Hetta-Pallas (53–60 kilometriä), jonka suorittamiseen menee neljä päivää, kolme yötä tai enemmän, jos haluaa nautiskella.

Käsivarressa Kilpisjärveltä alkaa Haltin suuntaan hyvä tupaverkosto, ja idässä Urho Kekkosen kansallispuistossa löytyy vastaavia. Jos aikaa on niukasti, on helpoimmasta päästä mahdollista hiihtää Luostolta Pyhälle (suositeltava suunta maisemien ja maaston suhteen) 30–40 kilometrin matka yhden yön taktiikalla.

Milloin on paras aika lähteä?

Alkutalvesta lunta ei välttämättä ole vielä paljoa. Avotunturissa kivet törröttävät pinnassa ja raapivat suksien ja ahkion pohjaa. Valmiita pohjiakaan ei ole alkutalvesta juuri ajettu, joten saatat

joutua kahlaamaan umpihangessa.

Joulu–tammikuussa Lapissa on valoisaa aikaa vain joitain tunteja. On siis osattava suunnistaa pimeässä. Päälle vielä pakkanen, joka voi kaamoksen aikaan olla helposti -30 astetta. Ei kuulosta kovin houkuttelevalta? Kaamosvaelluksella toisaalta saat parhaimmillaan upeat revontulet ja pastellinsävyisen taianomaisen taivaan, etkä taatusti törmää muihin.

Ensimmäisen vaelluksen ajankohdaksi sopii parhaiten kevät, jolloin aurinko paistaa jo korkeammalta, on lämpimämpää ja valmiita reittejä löytyy. Maalis-huhtikuussa tosin muutkin hiihtovaeltajat ovat liikkeellä, ja tuvissa saattaa olla tiivis tunnelma. Ulkona vaeltajat hajaantuvat, ja saa nauttia rauhasta.

KAUNEUTTA, TERVEYTTÄ, HYVINVOINTIA

